

СРДАЧНЕ МОЛИТВЕ НАД ТАМОМ

МОЛИТВА

Моје је искуство малено, моја су чула плитка и пемају додира са снохваташом, моје је знање крње и ограничено да додирнем и схватим љубичастог лабуда чије перје пада по летњем пределу, уз благотворене кише и стрепње над сновима.

Како да се спојимо са тобом, звездо изнад дугиног свода, под и над обиљем боја жита, вина и плавичасте прозрачности неба, сваковрсног обиља а да складно откуцава наше срце и мирно се узноси наша савест ка извеснијим пределима и ка вишим и звезданијим просторима?

Хвала ти што си засијала и хвала моме оку што је могло да те види. У дохватном уму и чулу, у надахнућу природе, у таласима историје, у мени непознатом корачању космоса, у складу сфера, родитељкама наших дупа и крви – тонем у низине, стрепим, доживљавам до ганућа болне благости, нестрпљиво ишчекујем нове светове. Стрепим и стрепим, треперим и треперим, дрхтим и дрхтим, очекујем да се појави склад ума и душе, разумног и заумног, давнашњег, бившег, потоњег и за потоњим потоњег.

Како додорнути високу светлост над и под дугим луком и надахнути се из извора свевидног ока? Како овеселити савременике, исказати наду у могуће човечно, како казати утешну и узносну реч и похвалу колону, роду, народној путањи која се стропоштавала до купиновог веза и уздизала до свеопштег надахнућа и склада? Како да вратимо време свеопштег братства, слоге, подизања народних моћи, слободе и правде, једнакости и отворених путева кроз историју?

Подигни ме, молим ти се, сунце и у облаке обучепо кишно небо да видим родне пределе, да спознам у равномерном звучању живљене животе, да могу да уђем у видила и светила, у видицишта и светицишта. Да видим мој род близу и мој род далеко, расут и свети као што су свети вино и пшеница, по свету расејан као да је ветар оворио чахуру мака; све оне које моје срце може да дозове и са којима се понекад спори а жуди додир њиховог срца, складно отицање речи и реченица у умним народним разговорима.

Подигни ме до стана мртвих, до њихових срца која куцају у складу са њихањем светлости, да их пољубим усном утрнулом од трњина које смо појели кроз нашу народну расап, у народној песми и у рукавцима историје. Молим ти се, звездо, молим твоје небројиве зраке и значења, да им подариш крила која говоре језиком светлости и светлости светлости, да под и над дугином шаром извију лет и да над небеским луком у пријатељству одзвањају напоредни светови. Подари недодиривост недодиривима, светлост светлима, слободу заточенима, висину онима који нас штите и благост онима којима недостаје.

Говорим из низине, из љубичастог опкорачења природе и историје, са места са којег се чини да се сферни предели комешају. Говорим духом и знањем малена, уму невична, пуна стрепњи али и поверења у могуће, више, високо, недодириво, необориво, човечно, памети и историји приступачно. Говорим из долине у којој се вртложе мириси старих и нових, познатих и непознатих цветних врста. Говорим да молим, говорим да се сунцу поклоним, да се облаку поверим, да са месечевом светлошћу живим у складној извесности.

Врхови светлости, ви планине без кланаца и са кланцима, ви обличја над дубином и висином, над упоредним пресепима простора, ви вихори блакости, ви недра неизмерности, ви вртови где се у беспрекорне слокове слажу природа и срећа, подигните на ноге мој род и отаџбину, девојку и момка на раду, клас у пољу и ружу, владарицу цветова у врту. Да у роси и родности блистају наша поља и да чисто буде наше небо над градином, црквом, домом, школом, селом и градом. Подарите нам здравље и земаљско обиље, сунце, кишу, снег на бреговима и дугин вез у летњим данима. Подарите нам извесност живота и благодат смрти. Нашим мртвима, нашим словенским ларима, нашу пажњу и нежност, брижност и топла боравишта под сводовима кућа и над крововима где трепери плавичасто измаглиште и сферна светлост благих врховника. Нашим светим и светлим препима само њима знане и дароване области светлости и висине са којих могу мудро да нас посаветују, у недаћи утеше и изведу на путеве на којима нећемо сусретати змаја и вилу, чаробњака и грамзивог трговца.

Молим вас за светлост над нашим брачним олтарима, над љубављу, породичном и пријатељском слогом, на раду, за трезом и у постељи да буду нежне светлости, из области дугине шаре, из подручја народног ума и предања и небеске музике. Да засветли срце претка и урони у срце потомка. Да нам доступни буду увиди у будућност и да сносмамо углове под којима нас је историја гонила у међаве и олује, у хујање несклоних сила и тешко савладивих сметова.

Блажени и благословени, нежни, над људском судбином и историјом наднети нежно, молим се вашем свету за срећу нашег света. За нас земаљској страсној мудрости одане, одане мери и врлини, за вас где год вас светлост обасјала. За наше ружичњаке у долинама и за ваше вртове у висинама, и за нове светлости, и за опет нове светлости, за нове свести и савести. За блага јављања звезда из нама далеких а нашим очима блиставих сазвежђа, за вести добре и пријатељске из напредних светова.

Молим се да нам јављате о извесностима, о складном њихању сунчаника, о братству по земаљству и о братству по оданости лепом, племенитом и узвишеном. Да путујемо на путеве сјаја и у ведрине света, у веће могућности тела и ума, знања и заумља.

Маленог нскуства, молим брата и сестру, молим родитеље, молим пријатеље, молим колена моје и пријатељска колена, молим род, молим у вировитим пределима устале војске и њихове за род жртвоване успоне уз брегове и према складу живота, молим за мучене и понижене, за у животу достојанства неудојане. Молим и молим, молим и без застав-

ка молићу срцем и умом, као што сунце без застанка над главом, малим космосом, над пределом сјаја светли.

Молим сунце и звезду, молим и стрепим, стрепим и молим, и као ружа у ружичњаку спуштам смерно округлу главицу и опет са надом у висине пружам отворепе латице.

НАЈБОЉИ СВАКИ

Јако у мислима — чиниће
давати себ — давати као још
Јако још да се мислима
давати као постоје мислима
у једном мислима у мислима —
у једном мислима и једну још
Јако у мислима — чиниће
давати себ — давати као још
Јако још да се мислима

Јако у мислима — чиниће

Јако у мислима — чиниће
давати себ — давати као још
Јако још да се мислима
давати као постоје мислима
у једном мислима у мислима —
у једном мислима и једну још
Јако у мислима — чиниће
давати себ — давати као још
Јако још да се мислима
давати као постоје мислима
у једном мислима у мислима —
у једном мислима и једну још
Јако у мислима — чиниће
давати себ — давати као још
Јако још да се мислима